

عنوان مقاله:

بررسی مهم ترین آسیب های اجتماعی استان چهار محال و بختیاری و راهکارهای رسانه ای کنترل و پیشگیری آن از دیدگاه صاحب نظران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

لیلا بیاتی اشکفتکی - کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، آزاد واحد دهقان

احمد رضا قربانی - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، آزاد اسلامی

زهرا اردستانی - کارشناسی ارشد روانشناسی، آزاد واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی مهمترین آسیبهای اجتماعی استان چهار محال و بختیاری و راهکارهای رسانه‌ای کاهش آن از دیدگاه صاحب نظران است. روش انجام پژوهش، اسنادی و مصاحبه نیمه ساختاریافته است که طی پنج مرحله طرح پژوهش، یعنی گردآوری داده‌ها، تنظیم داده‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها و مقایسه با ادبیات، صورت پذیرفته است. گردآوری داده‌ها از طریق مشاهده، مطالعه ی اسناد و مدارک و مصاحبه ی عمیق، از کارشناسان ارشد و صاحب نظرانی که در حوزه های آسیب های اجتماعی فعالیت داشتند، انجام گرفته است. جامعه ی نمونه به روش گلوله برفی و نمونه گیری نظری انتخاب شده اند که با در نظر گرفتن اشباع نظری، در کل 26 مصاحبه انجام شده و برای تجزیه و تحلیل داده ها از شیوه ی مضمون تفسیری استفاده گردیده است. از نظر صاحب نظران استانی، مهمترین آسیبهای اجتماعی استان چهارمحال و بختیاری در حوزه های اجتماعی- اقتصادی (بیکاری و سرقت)، اجتماعی- فرهنگی (مصرف مواد مخدر و مشروبات الکلی) و اجتماعی- روانی (خشونت خیابانی و افسردگی) است. عامل به وجود آمدن این آسیبها در زمینه های مختلف از جمله زمینه ی اقتصادی (فقر و تورم)، جغرافیایی (حاشیه نشینی و مهاجرت از روستا به شهر)، فرهنگی (بیسوادی، ضعف آموزشی و نداشتن سواد رسانه‌ای)، انتظامی (شیوع خرید و فروش مواد مخدر و سهولت دسترسی به مواد مخدر) است. آموزش، اطلاع رسانی و آگاهی بخشی در زمینه ی سازماندهی خانواده ها، مدیریت مسائل مربوط به سبک فرزندپروری، بالا بردن مهارتهای زندگی خانوادگی و شغلی، آموزش سبک زندگی ایرانی- اسلامی، تقویت ارزشهای دینی و ملی از جمله راهکارهای صاحب نظران به منظور کاهش آسیبهای اجتماعی است. از منظر کارشناسان، تولید برنامه، آگاهی بخشی، اطلاع رسانی و آموزش با استفاده از کارشناسان خبره در زمینه ی آسیب های اجتماعی، جلب مشارکت مردمی، هماهنگی و مشارکت بین رسانه صدا و سیما با سایر نهادهای دولتی و انتقال ارزشها و فرهنگ، از مهمترین کارکرد صدا و سیما در کنترل و مقابله با آسیبهای اجتماعی است. پیشنهاد میشود شبکه ی استانی با آموزشهای لازم به آحاد مردم در زمینه ی آسیبهای اجتماعی و ساخت برنامه های جذاب و متنوع، طبق ذائقه ی جوانان و پر کردن اوقات فراغت آنها در جهت کاهش آسیب ها اقدام نماید.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، آسیبهای اجتماعی، پیشگیری، رسانه، صدا و سیما.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971627>

